

VI. An universale nihil sit nisi opus
intellectus.

Diversa de hac est diversorum opinio. Alii statuunt
universalia verbi causa. Animal, hominem, nihil esse
præter opus mentis nostræ. Alii docent tantum esse rea-
lia, hoc est res extra intellectum. Nos media via ince-
dendum esse existimamus, ac proinde statuimus universale
fieri quidem ab intellectu, & esse ens rationis, quatenus
mens aufert accidentia circumstantia omnia. At nihilo-
minus tamen esse in natura res universales pluribus commu-
nicabiles. Dicamus breviter: Universalia consideratio-
ne quidem & propter prædicationem sunt in anima: At re-
ipsa existunt in singularibus. Cujus nostræ sententiæ hæc
ponimus fundamenta. I. Si natura universa ante men-
tis operam suam habet unitatem & communitatem, utique
communitas seu universalitas erit extra mentem. At prius.
Probo. Ante mentis operam natura universa est in mul-
tis propter unam rationem, quam in omnibus habet. Verbi
causa. Natura humana, quæ est in omnibus hominibus,
est una ratione essentiali sine mentis actione. Nam unum
est indivisum ea ratione, quæ est unum. Sed λόγος ἑστίν
hoc est ratio essentialis nature humane, quæ est in homini-
bus est indivisa, quæ talis. Nemo enim dubitat propter
quam rationem & essentiam Socrates est homo, per ean-
dem Platonem quoque esse hominem. Est enim Socrates ho-
mo. Quia animal rationale. Eadem ratione & Plato est
homo. Quæ communitas certè in rebus est ante mentis ope-
rationem. At hæc communitas universale est. E. Uni-
versale est extra intellectum etiam in rebus. Vide Goclen.
part. 1. Metaph. c. 15. pag. 108. II. Quin sic colligamus:
Homo

LA IV

50

Homo